

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 46/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/96/2023 z 29. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 6. decembra 2023 domáha preskúmania a zrušenia označeného uznesenia najvyššieho správneho súdu a vrátenia veci súdu nižšej inštancie. Zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 10 000 eur.
2. Podľa čl. XI bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené sudcom spravodajcom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto rozvrhu práce, prerokujú senáty v pôvodnom zložení.
3. Z napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu vyplýva, že sťažovateľka sa správnu žalobou podanou na Krajskom súde v Trnave domáhala preskúmania rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. 313/2021/912, PV 912/00258/2020, 16215/2021 z 12. februára 2021, ktorým boli jej námietky proti výkazu nedoplatkov na zdravotnom poistení zamietnuté.
4. Krajský súd rozsudkom č. k. 20Sa/18/2021-56 zo 14. októbra 2022 žalobu sťažovateľky zamietol.
5. Proti rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka kasačnú sťažnosť, ktorá bola napadnutým uznesením ako oneskorene podaná odmietnutá. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu vyplýva, že rozsudok krajského súdu bol sťažovateľke doručený

23. decembra 2023. Jednomesačná lehota na podanie kasačnej sťažnosti podľa § 69 ods. 4 Správneho súdneho poriadku uplynula 23. januára 2023. Sťažovateľka podala kasačnú sťažnosť na poštovú prepravu 30. januára 2023, preto bola kasačná sťažnosť podľa § 459 písm. a) Správneho súdneho poriadku odmietnutá.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Pri posudzovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľky ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že na ďalšie konanie môže prijať len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

8. Všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu (III. ÚS 349/2015). Zákon o ústavnom súde v ustanoveniach upravujúcich osobitné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 123 ods. 1) ustanovuje, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen uvedením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08). Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľa uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (napr. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 279/07, III. ÚS 206/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016 a iné).

9. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľky neobsahuje žiadnu relevantnú argumentáciu (konkrétne skutkové a právne dôvody), ba ani samotné označenie práv, ktoré mali byť napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu porušené [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Argumentácia v nej obsiahnutá je výlučne všeobecným prejavom nespokojnosti so stavom spoločnosti. Podstatná časť ústavnej sťažnosti sa vyznačuje značne neurčitým a nezrozumiteľným obsahom súvisiacim aj s tým, že je spísaná ťažko čitateľným rukopisom.

10. Odôvodnenie návrhu je pritom podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde (§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 1) vyplýva, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha, nielen označením príslušných článkov Ústavy Slovenskej republiky, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy.

11. Ani pri uprednostňovaní materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti nie je na ústavnom súde, aby za sťažovateľku vyhládaval konkrétne dôvody namietanej neústavnosti, ktoré podľa § 43 ods. 1 majú tvoriť obsah návrhu a určovať rozsah ústavného prieskumu ústavným súdom, ktorý je podľa § 45 zákona o ústavnom súde rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania viazaný.

12. Všetky uvedené skutočnosti tak zakladajú dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

13. Sťažovateľka nesplnila ani podmienku povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom vyplývajúcu z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pričom o ustanovenie právneho zástupcu v zmysle § 37 zákona o ústavnom súde nepožiadala.

14. V závere ústavný súd dodáva, že z dôvodov procesnej hospodárnosti nepristúpil k výzve sťažovateľky na odstránenie nedostatkov. Okrem toho ústavný súd poukazuje aj na skutočnosť, že sťažovateľka sa už v minulosti obrátila na ústavný súd s viacerými „neúplnými“ ústavnými sťažnosťami a bola v konaniach vedených ústavným súdom (napr. sp. zn. Rvp 1331/2018, sp. zn. Rvp 1332/2018, sp. zn. II. ÚS 58/2022 a ďalšie) poučená o náležitostiach ústavnej sťažnosti.

15. Nad rámec uvedeného sa ústavný súd v rámci predbežného prerokovania oboznámil s napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu, ktoré bolo prílohou ústavnej sťažnosti, a dospel k záveru, že argumentácia najvyššieho správneho súdu v ňom obsiahnutá je dostatočná, jasná, zrozumiteľná a nepopiera podstatu, zmysel a účel aplikovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku. Posúdenie splnenia procesných podmienok konania o podanej kasačnej sťažnosti zo strany najvyššieho správneho súdu nesignalizuje žiadne porušenie základných práv sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu